PLATO. ARISTOTELES
Entstehungsort unbestimmt (Tirol?), 3. Viertel 15. Jh.
Seite 201r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35041
Copyright: Brixen/Bressanone, Priesterseminar/Seminario Maggiore

reta q̃ huiusmodi. Plurima legũ stripta aut defectus. Nam equũ
bonũ iustum esse videtur. Equũ autem et bonũ est qd
preter legem striptam iustũ est id quod accidit. partim
volentibus. partim inuitis legum latoribus. Quibus quide
tum se effugerit. Volentibus autem. et cum nequeant
determinare. sed necesse sit conuersalia dicere. quod
no ita. sed ut plurimum sit. et cui determinatio ppter in
finitate facilis non sit. ut si ferro pcussit. quãto et gli
quodam. tempus enim deerit enumeranti. Si ergo de
quo determinari no potest. de eo lex ferenda est. necessa
rio simpliciter dicendũ. Quare si cui amulatur sit. ma
num extollat. vel pcutiat. lege quide stripta reus
est. et iniuriatus est. vere autem non est iniuriatus. et id est
equũ ac bonũ. Si ergo quod dictũ est. equũ et bonũ est. pa
ter equũ etiam esse. ne tante errores fiant. quanti iniu
ria. nec que aduersa fortuna euenium. tanti. quanti erũ
res. Videntur autem aduersa fieri fortuna. quecũq; cum
preter opinionem fiant. no fiunt ex prauitate. Error aut.
cui nec preter opinione. nec ex prauitate. Iniuria vero. cui
non preter opinione et ex prauitate. Nam que cupiditate
fiunt. ex prauitate fiunt. Equũ etiam est. rebus humanis
adignoscendum conuenire. et non legem sed legis sptore.
nec verba sed sentencia spectare. nec facti. sed voluntatem. nec
partem. sed totu. nec quis quid. sed quis sep aut fere semp
fuerit considerare. et meminisse bonorũ magis que mise
tollata sunt. q̃ malorũ et eorũ bonorũ magis que. quis
recipit. q̃ que fecit. et no iniquo animo iniuria ferre.
et oratione disceptare potius velle q̃ re. et in arbitrio
magis q̃ in foro velle destendere. Nam arbiter ad equũ
ac bonũ. iudex ad lege spectat. et hac de causa arbiter
eligitur ut equũ et bonũ valeat. Cui de equo ac bono
sit determinatum. sit. ꝛc.

Capitulũ .lx. De maiore atq; iniuria. ꝛc.